

Samenvatting uitspraken klachtencommissie van 10 en 22 december 2020

Klacht richt zich op de beslissing van verweerders om klager te beperken in zijn vrijheid, als bedoeld in artikel 8:9 Wvggz, waarbij volgens klager niet is voldaan de wettelijke vereisten.

- Klager verblijft binnen de instelling op grond van een zorgmachtiging.
- Klacht is deels gegrond en deels ongegrond verklaard.
- Schadevergoeding: gevraagd maar niet toegekend.

Samenvatting

De klacht heeft betrekking op de volgende beslissing:

De klacht richt zich op de beslissing van verweerders om klager verplichte zorg te verlenen door hem te beperken in zijn bewegingsvrijheid tijdens zijn gedwongen opname, als bedoeld in artikel 8:9 Wvggz en het verbod tot autorijden dat klager is opgelegd.

Klager is binnen de instelling op een gesloten afdeling opgenomen op basis van een zorgmachtiging. In overleg met verweerster heeft klager toestemming gekregen om twee dagdelen de afdeling te verlaten. Deze dagdelen kon klager zelf inplannen. Klager was in de veronderstelling dat hij nog een dagdeel te besteden had en had plannen gemaakt voor die dag. Verweerster was echter van mening dat klager de twee dagdelen al had gebruikt. Daarom is klager op de dag dat hij meende met verlof te kunnen aangesproken door verweerster. Verweerster wilde het verlof 'on hold' zetten en het gesprek met klager aangaan. Dit gesprek heeft niet plaatsgevonden, omdat klager niet met verweerster wilde spreken.

De commissie stelt vast dat in het geval van klager sprake is van een vorm van verplichte zorg, te weten de opname in een accommodatie. De commissie merkt in dit verband op dat als gevolg van klagers opname op de HIC, zijn vrijheden en verlofmogelijkheden feitelijk reeds beperkt waren.

Ter zitting van de klachtencommissie is van de zijde van de zorgaanbieder desgevraagd aangegeven dat met betrekking tot de opname van klager de schriftelijke aanzegging en kennisgeving, als bedoeld in het tweede en derde lid van artikel 8:9 Wvggz, achterwege is gebleven. Daarmee is naar het oordeel van de commissie aan belangrijke voorwaarde, waaraan een betrokkene rechtsbescherming kan ontleen, niet voldaan. Klagers standpunt, dat niet is voldaan aan de eisen die in artikel 8:9 lid 2 en lid 3 Wvggz aan de uitvoering van verplichte zorg worden gesteld, wordt in die zin door de commissie gedeeld.

De commissie begrijpt evenwel de klacht aldus, dat deze zich niet zo zeer richt tegen de opname als zodanig, maar tegen de beperking van klagers bewegingsvrijheid. De commissie is echter van mening dat niet gezegd kan worden dat met deze gang van zaken is gehandeld in strijd met wettelijke voorschriften.

Anders dan klager is de commissie van oordeel dat aan het niet verlenen van toestemming om de afdeling te verlaten, geen formele aanzegging tot het beperken van klagers bewegingsvrijheid vooraf heeft hoeven gaan. Klagers vrijheid was immers al beperkt door de opname op de HIC en de behandelafspraken die in verband daarmee waren gemaakt.

Naar het oordeel van de commissie heeft verweerster op dit punt dus niet gehandeld in strijd met artikel 8:9 Wvvgz of enig ander wettelijk voorschrift.

Beslissing

De commissie verklaart de klacht gegrond voor wat betreft het niet voldoen aan de vereisten van artikel 8:9 lid 2 en 3 Wvvgz bij de opname in de accommodatie en de klacht voor het overige ongegrond.

Schadevergoeding

De commissie komt alleen toe aan de beoordeling van het verzoek tot schadevergoeding voor zover het een gegrond klachtonderdeel betreft. In deze casus is dat het ontbreken van het opschriftstellen van de beslissing van de zorgverantwoordelijke tot opnemning in de accommodatie van klager.

De commissie is van mening dat er een causaal verband dient te zijn tussen de overtreding van de norm en eventueel geleden schade. Vervolgens moet klager deze schade aannemelijk maken en onderbouwen. De commissie concludeert dat klager onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij door het ontbreken van de opschriftstelling tot opnemning in de accommodatie schade heeft geleden. De commissie stelt vast dat het causale verband tussen de normovertreding en de geleden schade ontbreekt voor wat betreft het klachtonderdeel dat gegrond is verklaard, te weten het ontbreken van de opschriftstelling van het besluit om klager op te nemen in de accommodatie.

De commissie wijst, gelet op bovenstaande, het verzoek tot schadevergoeding ex artikel 10:11 Wvvgz af.